

Betydning. — Med Hensyn til de Bemærkninger, som den ærede Taler har fundet sig foranlediget til, og navnlig angaaende de Ytringer, som Udvalget har tilladt sig at gjøre under 10de og 11te Punkt, da troer jeg, at Udvalget i alt Væsentligt af hvad han har anført, er enig med ham, saavel med Hensyn til Bessatningen, der er lagt paa Næringsgen paa Landet, som med Hensyn til Bessatningen paa Skibe. Man vilde sikkert have underkastet begge disse Punkter, og navnlig Bessatningen paa Skibe, en mere gennemgribende Undersøgelse, end skeet er, dersom man ikke i det Hele taget havde troet, at maatte komme til det Resultat, at nærværende Thing burde antage Loven, som den er kommen fra Folkethinget, fordi baade Tiden og andre vigtige Forhold og Omstændigheder gjøre det nødvendigt ikke længere at forhale dens Emanation. Men jeg vil dog bemærke, at med Hensyn til Skibe, finder jeg det aldeles uhenftigtsmæssigt og principstridigt, og jeg vilde meget beklage, dersom Bessatning af lignende Natur skulde ved en tilkommende Bessatningslov gjøre sig gjældende. Det er vistnok nogle af de uheldigste Bessatningsgjenstande, man har kunnet vælge, naar man vil søge dem i saadanne Gienkomme og Midler, der bidrage til at lette Omfætningen og Communicationen mellem Landene, hvorved man vil besværleggjøre Brugen af dem, saameget mere som de maa udholde Concurrancen med fremmede Skibe. Der lader sig anføre mange andre vigtige Grunde for denne Bessatnings Uhenftigtsmæssighed, men det vilde være ligesaa urigtigt af mig at opholde Forsamlingen dermed, som det vilde være mindre henftigtsmæssigt, om man paa Grund deraf vilde lade denne Lov, som kun skal gjælde for denne ene Gang, gaae tilbage.

Jeg maa dernæst vende mig til det Spørgsmaal, som den ærede Taler har berørt i sit Foredrag med Hensyn til Banken, skjøndt det forekommer mig, at hele Spørgsmaalet om Banken slet ikke hører hen til denne Sag. Naar han har berørt, at der skulde have været Uenighed mellem Regjeringen og Banken, saavel ved den forrige Krigsstatslovs Udstedelse, som ved denne for den kommende Tid, tør jeg forstikke ham, at det slet ikke har været Til-

fældet; der har maastee været Tvivl om Forstaelsen af Bankens Detroi, men man blev enig om, at det var et Spørgsmaal, som skulde holdes aabent, og i al Fald, naar det skulde bringes til Afgjørelse, skulde afgjøres ved Domstolene; men, som sagt, Regjeringen og Banken bleve enige om, at Spørgsmaalet skulde holdes aabent, og det er den Overenskomst, der er truffen. Efterat jeg har bemærket dette, troer jeg ikke, at jeg behøver videre at gaae ind paa de andre Bemærkninger af den samme ærede Landssthingsmand. Jeg troer, at dette Spørgsmaals Uvigtighed, jeg kunde næsten sige Stadelighed, er saa iøinesaldende, at det slet ingen Modsigelse eller Gjendrivelse behøver. Det vil vist være klart for Enhver, at det ikke er Bankens Rettighed, man skal værne om, men Statens Vel, hvorom der er Tale, og det vilde vist i høieste Grad være skadeligt og indgribende med Hensyn til Statens Formaal, dersom man i mindste Maade vilde rokke ved et Institut og ved en Institution, hvorved Landets Belysere og Udvikling i høieste Grad er blevet betrygget. Jeg skal heller ikke følge den ærede Taler eller trætte Forsamlingen med Alt, hvad han har bemærket om Pengevæsen, Bænkler og andre sllige Creditmidlers Natur; jeg troer, det vilde føre for vidt. Kun skal jeg, naar han med Hensyn til Banken har anført, at navnlig Femrigsbankdaler-Creditbeviserne vare af den blevne modtagne og udgivne, tillade mig at oplyse, at dette slet ikke forholder sig saaledes. De ere blevne modtagne af Banken, men ingenlunde udgivne; der er ikke kommen een eneste af disse Sedler ud af Banken. For at lette deres Circulation, bleve de modtagne af Banken, og derfra igjen tilbageleverede til Finantserne. Jeg troer, at den Anskuelse, som den ærede Taler har yttret, og som han synes at lægge særdeles Vægt paa, at det vilde lette Creditbevisernes Circulation, naar man havde afgivet den Rente, der var tillagt dem, efterhaanden, som de gik fra en Betaling til en anden, er af liden practisk Betydning, og jeg tør paastaae det Modsatte, at netop disse Creditbevisers Natur bewirker, at de blive i Circulation derved, at Renten bliver ved at hange ved dem til de omsider gaae tilbage til den Kilde, hvorfra de ere